तंसंपूज्याथपलितंमार्जारःसौहृदेस्थितः ॥ सविचिंत्याब्रवीद्वीरःप्रीतस्त्वरितएवच ॥ ७७ ॥ शीघ्रमागच्छभद्रंतेत्वंमेप्राणसमःसखा ॥ तवप्राज्ञप्रसादाद्धि प्रायःप्राप्स्यामिजीवितं ॥ ७८ ॥ यद्यदेवंगतेनाथशक्यंकर्तुंमयातव ॥ तदाज्ञापयकर्तास्मिसंधिरेवास्तुनौसखे ॥ ७९ ॥ अस्मात्तुसंकटान्मुक्तःसमित्रगणबांधवः ॥ सर्वकार्याणिकर्ताहंप्रियाणिचहितानिच ॥ ८० ॥ मुक्तश्चव्यसनादस्मात्सौम्याहमपिनामते ॥ प्रीतिमुत्पादयेयंचप्रीतिकर्तुश्चसत्क्रियां ॥ ८१ ॥ प्रत्युपकुर्वन्बह्वपिनभातिपूर्वोपकारिणातुल्यः ॥ एकःकरोतिहिकृतेनिष्कारणमेवकुरुतेन्यः ॥ ८२ ॥ भीष्मउवाच ग्राहयित्वातुतंस्वार्थंमार्जारंमूषिकस्तथा ॥ प्रविवेशतुविश्रम्यक्रोडमस्यकृतागसः ॥ ८३ ॥ एवमाश्वासितोविद्वान्मार्जारेणसमूषिकः ॥ मार्जारोरसिविस्रब्धःसुष्वापपितृमातृवत् ॥ ८४ ॥ लीनंतुतस्यगात्रेषुमार्जारस्यचमूषिकं ॥ दृष्ट्वातौनकुलोलूकौनिराशौप्रत्यपद्यतां ॥ ८५ ॥ तथैवतौसुसंत्रस्तौदृढमागततंद्रितौ ॥ दृष्ट्वातयोःपरांप्रीतिंविस्मयंपरमंगतौ ॥ ८६ ॥ बलिनौमतिमंतौचसुवृत्तौचाप्युपासितौ ॥ अशक्तौतुनयात्तस्मात्संप्रधर्षयितुंबलात् ॥ ८७ ॥ कार्यार्थंकृतसंधीतौदृष्ट्वामार्जारमूषिकौ ॥ उलूकनकुलौतूर्णंजग्मतुस्तौस्वमालयं ॥ ८८ ॥ लीनःसतस्यगात्रेषुपलितोदेशकालवित् ॥ चिच्छेदपाशान्नृपतेकालापेक्षीशनैःशनैः ॥ ८९ ॥ अथबंधपरिक्लिष्टोमार्जारोवीक्ष्यमूषिकं ॥ छिंदंतंवैतदापाशानत्वरंतंत्वरान्वितः ॥ ९० ॥ तमत्वरंतंपलितंपाशानांछेदनेतथा ॥ संचोदयितुमारेभेमार्जारोमूषिकंतदा ॥ ९१ ॥ किंसौम्यनातित्वरसेकिंकृतार्थोवमन्यसे ॥ छिंधिपाशानमित्रघ्नपुराश्वपचएतिच ॥ ९२ ॥ इत्युक्तस्त्वरतातेनमतिमान्पलितोब्रवीत् ॥ मार्जारमकृतप्रज्ञंपथ्यमात्महितंवचः ॥ ९३ ॥ तूष्णींभवनतेसौम्यत्वराकार्यानसंभ्रमः ॥ वयमेवात्रकालज्ञानकालःपरिहास्यते ॥ ९४ ॥ अकालेकृत्यमारब्धंकर्तुर्नार्थायकल्पते ॥ तदेवकालआरब्धंमहतेऽर्थायकल्पते ॥ ९५ ॥ अकालेविप्रमुक्तान्मेत्वत्तएवभयंभवेत् ॥ तस्मात्कालंप्रतीक्षस्वकिमितित्वरसेसखे ॥ ९६ ॥ यदापश्यामिचांडालमायांतंशस्त्रपाणिनं ॥ ततश्छेत्स्यामितेपाशान्प्राप्तेसाधारणेभये ॥ ९७ ॥ तस्मिन्कालेप्रमुक्तस्त्वंतरुमेवाधिरोक्ष्यसे ॥ नहितेजीवितादन्यत्किंचित्कृत्यंभविष्यति ॥ ९८ ॥ ततोभवत्यपक्रांतेत्रस्तेभीतेचलोमश ॥ अहंबिलंप्रवेक्ष्यामिभवान्शाखांभजिष्यति ॥ ९९ ॥ एवमुक्तस्तुमार्जारोमूषिकेणात्मनोहितं ॥ वचनंवाक्यतत्त्वज्ञोजीवितार्थीमहामतिः ॥ १०० ॥ अथात्मकृत्येत्वरितःसम्यक्प्रश्रितमाचरन् ॥ उवाचलोमशोवाक्यंमूषिकंचिरकारिणं ॥ १०१ ॥ नत्वेवंमित्रकार्याणिप्रीत्याकुर्वंतिसाधवः ॥ यथात्वंमोक्षितःकृच्छ्रात्त्वरमाणेनवैमया ॥ १०२ ॥ तथाहित्वरमाणेनत्वयाकार्यंहितंमम ॥ यत्नंकुरुमहाप्राज्ञयथारक्षावयोर्भवेत् ॥ १०३

Digitized by Google